

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 36. Quorundam Præsulum animadversiones in hæc decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

„Domino nostro Pio quarto videlicet
„quæ proponentibus Legatis, ac Præ-
„sidentibus, ad horum temporum le-
„vandas calamitates, sedandas de Re-
„ligione controversias, coercendas lin-
„guas dolosas, depravatorum morum
„abusus corrigendos, Ecclesiæ veram,
„& Christianam pacem conciliandam
„apta, & idonea ipsi Sanctæ Synodo
„videbuntur, explicando declarat, men-
„tis suæ non fuisse, ut ex prædictis
„verbis solita ratio tractandi negotia in
„Generalibus Conciliis ulla ex parte im-
„mutaretur, neque novi quidquam,
„præter id, quod a sacris Canonibus,
„vel Generalium Synodorum forma ha-
„ctenus statutum est, cuiquam addere-
„tur, vel detraheretur.

§. XXXVI.

*Quorundam Præsulum animadversio-
nes in hæc decreta.*

*Fallav. 1.23.
c. 12. n. 8.*

Perlectis omnibus hisce decretis Lotha-
ringius Cardinalis Reformationis ar-
ticulos minus sibi probari ostendebat,
his enim, aut saltem eorum pluribus
privilegia Franciæ Regis, regni que sui
jura labefactari credidit, quapropter
suo, omniumque Franciæ Episcoporum
nomine hæc edicebat: „oppositionem
„biduo abhinc in Congregatione fa-
„ctam innovo, contestans, quod non re-
cipiam

Sæcul XVI.
A.C. 1563.

„cipiam hanc emendationem, acsi esset
 „integra, aut sufficiens, sed eandem
 „tantum respicio velut reformationis
 „principium, quæ viam sternit ad aliam
 „magis perfectam, eaque sive a novis
 „Synodis, sive alio modo speratur Pon-
 „tificum opera, & maxime Pii IV. post-
 „quam harum leviorum sanctio-
 „num auxilio Respublica Christiana,
 „nimis nunc infirma, & corrupta, red-
 „detur idonea ad sustinenda validiora
 „remedia, præcipue si antiqui Canones,
 „ac primarum quatuor Synodorum de-
 „creta innovarentur. De cetero caput
 „quintum de criminalibus Episcoporum
 „caussis approbo, si Patribus placuerit,
 „eoque magis, cum pridie in coetu ipsis
 „visum fuisset, quod Principum privi-
 „legiis per illud nihil derogatum sit:
 „insuper vigesimum de primis causâ-
 „rum delationibus probatur mihi pro
 „iis provinciis, quæ totum illud
 „jus non possidebant, sicuti est Gallia:
 „porro quoad hanc contestationem a me,
 „& a cunctis Galliæ Episcopis factam
 „peto a publicis Concilii Scribis, ut
 „legitimum testimonium in acta refe-
 „ratur ad perpetuam rei memoriam:
 „idem dico de duobus illis Decre-
 „tis, ne quid detrimenti patiantur sacri
 „imperii, & Germaniæ Nationis jura: „
 „postremo tamen Lotharingus rejecit

E 2

ex-

Sæcul. XVI. exceptionem in sexto capite appositam
A. C. 1563. circa Episcoporum facultatem absol-
 vendi ab hæresi occulta per eas provin-
 cias, ubi est inquisitionis tribunal.

Postea Cardinalis Madrutius verba
 faciens, Lotharingii Cardinalis opinioni,
 quantum ad ea, quæ quintum, & vi-
 gesimum caput concernebant, suffraga-
 batur: eo autem sermonem suum ab-
 solvente ceteri Patres longe diversas
 proponebant sententias, adeo, ut vere
 affirmari valeat, quod admodum pauci
 tenori propositionum, quæ jam stabilitæ
 fuerant, non omnino assentirentur, aut
 quicquam corrigendum censerent: ni-
 hilominus erant nonnulli, qui petebant,
 ut retinerentur mandata prospiciendi
 Clericis pauperibus: alii autem postu-
 labant, ut Decretum de primis caussa-
 rum delationibus, seu ut vocant, *instan-*
tis ampliaretur: præterea quidam vo-
 lebant, ut illud restringeretur variis
 modis. Nec deerat, qui nomen pen-
 sionum respuens nequidem illius men-
 tionem fieri peteret: quinimo etiam ali-
 quis aderat, qui noluit, ut auctoritas
 absolvendi in Episcopis duntaxat ad
 casus occultos restringeretur: nec de-
 fuerunt, qui censebant, prohibitionem,
 ne duæ Parœciæ ab eodem simul ha-
 berentur, ad præteritum tempus ex-
 tendendam non esse: denique aliis non
 proba-

probabatur, quod in uno, alterove De-
creto Cardinales nominati fuerint.

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

§. XXXVII.

*Hæc decreta a Legatorum primo
approbata.*

Postquam omnium animadversiones
fuerant exceptæ, cum jam instaret
secunda noctis hora, atque ob tempo-
ris angustias quivis articulus cum aliis
conferri non posset, Cardinalis Moro-
nus Legatorum primus alta voce ita
pronuntiabat: „Decreta omnia ferme
„ab omnibus comprobantur, complu-
„res tamen in variis Decretis anno-
„tationes quasdam, declarationesque
„addiderunt, quæ rem ipsam non mu-
„tant: insuper in secundo etiam, & in
„tertio, in quinto, atque in sexto Ca-
„pite quædam adnotata sunt, quæ jux-
„ta majoris numeri vota compo-
„nentur, & æque habebuntur, ac si
„fuisent in præsentis Sessione composita,
„ac definita. „

§. XXXVIII.

Sessio proxima per decretum indicta.

Denique ab Episcopo, qui Sacris ope-
rabatur, prælecta fuit indictio Ses-
sionis proximæ, ac postremæ, cui nona
Decembris dies præfixa est, ita tamen,
ut Patres hoc tempus contrahendi, vel

Pallav. n. 12.